



The Holy See

PIELGRZYMKA DO ZIEMI ŚWIĘTEJ Z OKAZJI 50. ROCZNICY
SPOTKANIA PAPIEŻA PAWŁA VI I PATRIARCHY ATENAGORASA W JEROZOLIMIE
(24-26 MAJA 2014)

WIZYTA U DWÓCH WIELKICH RABINÓW IZRAELA

PRZEMÓWIENIE OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

Centrum Heichal Shlomo (Jerozolima)

Poniedziałek, 26 maja 2014 r.

Video

Szanowni Naczelni Rabini Izraela!

Cieszę się szczególnie, że mogę być dzisiaj wraz z wami: jestem wam wdzięczny za serdeczne przyjęcie i za skierowane do mnie uprzejme słowa powitania.

Jak wiecie, od czasów, kiedy byłem arcybiskupem Buenos Aires, mogłem liczyć na przyjaźń wielu braci żydów. Dziś są tu dwaj przyjaciele rabini. Razem z nimi organizowaliśmy owocne inicjatywy spotkań i dialogu i wraz z nimi przeżyłem także znaczące chwile wspólnoty na płaszczyźnie duchowej. W ciągu pierwszych miesięcy pontyfikatu mogłem przyjąć różne organizacje i przedstawicieli światowego judaizmu. Podobnie, jak to się działo w przypadku moich poprzedników, te prośby o spotkanie są liczne. Dołączają się one do wielu inicjatyw, odbywających się w skali narodowej i lokalnej, a wszystko to świadczy o wzajemnym pragnieniu lepszego wzajemnego poznania, słuchania się nawzajem, budowania więzi prawdziwego braterstwa.

Ta droga przyjaźni jest jednym z owoców Soboru Watykańskiego II, a zwłaszcza deklaracji *Nostra aetate*, która miała tak duże znaczenie i której pięćdziesiątą rocznicę będziemy obchodzili w

przyszłym roku. Jestem przekonany, że w istocie to, co wydarzyło się w ciągu ostatnich dekad w stosunkach między żydami a katolikami jest autentycznym darem Bożym, jednym z cudów, jakich On dokonał, za które powinniśmy błogosławić Jego imię: „Chwalcie Pana nad panami, bo Jego łaska na wieki. On sam cudów wielkich dokonał, bo Jego łaska na wieki” (Ps 136,3-4). Darem od Boga, który jednak nie mógłby się objawić bez zaangażowania wielu osób odważnych i wielkodusznych, zarówno żydów jak i chrześcijan. Szczególnie chciałbym wspomnieć tu o znaczeniu dialogu pomiędzy Wielkim Rabinatem Izraela a Komisją Stolicy Apostolskiej ds. Kontaktów Religijnych z Judaizmem. Dialog ten, zainspirowany wizytą Ojca Świętego Jana Pawła II w Ziemi Świętej, rozpoczął się w roku 2002 i trwa już od dwunastu lat. Podoba mi się myśl - nawiązująca do bar micwy w tradycji żydowskiej - że jest on bliski wieku dojrzałego: ufam, że będzie on trwał nadal i będzie miał przed sobą świetlaną przyszłość.

Nie chodzi jedynie o nawiązanie na poziomie ludzkim relacji wzajemnego szacunku: jesteśmy wezwani jako chrześcijanie i jako żydzi do postawienia sobie w głębi serca pytania o duchowe znaczenie łączącej nas więzi. Jest to więź, która pochodzi od Boga, przekraczająca naszą wolę i która pozostaje nienaruszona, mimo wszelkich trudności w kontaktach, jakich niestety doświadczyliśmy w historii.

Ze strony katolickiej istnieje oczywiście intencja docenienia w pełni sensu żydowskich korzeni własnej wiary. Ufam, że z waszą pomocą także ze strony żydowskiej utrzyma się, a jeśli to możliwe zwiększy się zainteresowanie poznaniem chrześcijaństwa, także na tej błogosławionej ziemi, na której poznaje ono swoje początki, a szczególnie wśród młodszych pokoleń.

Wzajemna znajomość swojego dziedzictwa duchowego, docenienie tego, co nas łączy i poszanowanie w tym, co nas dzieli mogą prowadzić nas do dalszego rozwoju naszych stosunków, które powierzamy Bogu. Razem możemy wnieść wielki wkład w sprawę pokoju; razem będziemy mogli świadczyć w szybko zmieniającym się świecie o trwałym znaczeniu Bożego planu stworzenia; razem będziemy mogli stanowczo przeciwstawiać się wszelkim formom antysemityzmu i różnym innym formom dyskryminacji. Niech Pan nam pomoże iść z ufnością i męstwem serca jego drogami. *Szalom!*